

at der kommer Afkom for de følgende Aar. Jeg er ganske vist enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) i, at vi i høi Grad trænge til en Revision af Jagtlovgivningen, og jeg anser en saaden for meget ønskelig, men paa den anden Side er det mig ligesaa klart, at Initiativet til et Forslag herom, med al mulig Respekt for den Jægerdygtighed og øvrige Dygtighed, der findes her i Thinget, dog ikke vel kunde udgaa herfra, men maatte udgaa fra Regjeringen, da der er saa mange høist forskellige Momenter, som derved skulde komme i Betragtning. Blandt disse Momenter er ganske vist ogsaa det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds nævnte, nemlig Spørgsmaalet om Forbud mod Jagt om Søndagen, et Forbud, som jeg i allerhøieste Grad af mange forskellige Grunde vilde sympathisere med. Men der maatte jo ogsaa, naar der er Spørgsmaal om Revision af Jagtlovgivningen, tages mange andre Spørgsmaal med, saaledes ogsaa de Spørgsmaal, som nu bleve nævnte af det ærede Medlem, der nys talte, nemlig, om der ikke, for at sikre en større Fredning af Wildtet, og for at sikre mod Misbrug af Skydevaaben, der gaar i saa høi Grad i Svang ikke alene mod Dyr, men ogsaa mod Mennesker, kunde være Grund til at lægge Skat paa Jægere, Jagtbøsser, maaske ogsaa Hunde, og der maatte ogsaa medtages Spørgsmaalet, om man ikke ved denne Revision af Jagtloven dels maatte medtage andet Wildt, som nu ikke er fredet, og dels flere Fuglesorter, dels forandre nogle nugældende Fredningsbestemmelser, f. Ex. for Naavildt, for hvilke Fredningsbestemmelserne for Diebliffet ere meget ubelagte, og som jo ikke ere blevene forandrede ved den midlertidige Lov, vi vedtog for 3 Aar siden. Dersom den høitærede Minister i de Udtalelser, der ere fremkomne her fra saa forskellige Sider, vilde kunne se en Udtalelse fra Thingets Side, der maatte give ham Saab om at kunne føre en Jagtlov nogenlunde snart igjennem, vilde jeg opfordre den høitærede Minister til meget snart at tage fat paa de dertil nødvendige Arbejder; men jeg vil dog ganske vist sige, at, da der jo ikke ialtsald iaar vilde kunne ventes noget saadant Forslag, bør man efter min Opfattelse ikke undlade at gjøre iaar, hvad man kan. Jeg er enig med flere ærede Herrer, der have udtalt sig, at det er bedre i denne Sag at faae Noget end slet Intet, og naar jeg derfor ikke, som jeg ellers kunde have Lyst til, vil være tilbøielig til at stille noget Vædringsforslag, ialtsald ikke noget vidtgaaende Vædringsforslag til denne Sag, er det, fordi jeg erkjender, at igjennem det nu foreliggende Lovforslag er det ikke muligt at kunne faae større, mere gjennemgribende Reforme gjennem-

førte, og naar man ikke kan faae det, er det jo altid bedre at faae Noget, man kan bruge, end slet ingen Ting. Men jeg synes dog under alle Omstændigheder, at, naar vi skulde have en Lov, som nærmest skulde fremtræde som en Forlængelse af den midlertidige Jagtlov, som blev given for 3 Aar siden, burde der ialtsald ikke være Bestemmelser deri, som maatte være ugunstigere med Hensyn til Fredningen end de, som findes i den for 3 Aar siden vedtagne Lov. Jeg tror, at der paa et enkelt Punkt er en mindre gunstig Bestemmelse i Lovforslaget. Jeg tror, at det kan ændres med stor Lethed. Jeg skal derfor henstille til de ærede Forslagsstillere og eventuelt det Udvalg, som mulig maatte blive nedsat, at være opmærksom paa dette Punkt. Det er Fredningsbestemmelsen angaaende Høns, Agerhøns, jeg nu her skal omtale. Efter den midlertidige Jagtlov, som blev vedtagen her for 3 Aar siden, er det nu tilladt at holde Hønsjagt fra den 12te September til 1ste November. September er, set fra Jagtstandpunktet, ubetinget det gunstigste Tidspunkt for Agerhønsjagten. Naar jeg siger, at den er gunstigst for Jagten, forudsjætter jeg, at Jagten kun drives af Folk, der virkelig kunne have sand Interesse for Jagten, og derfor selvfølgelig ikke skyde Hønsflokken ned til en mindre Størrelse end en saadan, som er tilstrækkelig til at sikre Yngelen til næste Aar. Jeg kan selvfølgelig ikke tage Hensyn til den Jagt, som maatte finde Sted paa enkelte Steder. Borttager man nu Tilladelsen til at skyde Agerhøns i September, saaledes at Agerhønsjagten først begynder i Oktober, ere Forholdene paa Markerne saaledes, at Markerne ere pløiede og tilfæede, og man kan altsaa ikke komme saadan rundt paa dem og faa frit som i September, hvor de saagodtsom overalt ere tilgængelige. Endvidere er der den Omstændighed, at Hønsene flyve, kaste sig langt efter engang at være stødte op. Derfor nærer jeg ikke Tvivl om, at Hønsjagten, der begynder i Oktober Maaned, vil give et forholdsvis lille Udbytte, og det følger ogsaa ganske simpelt deraf, at, naar Septemberjagten er bortskaaet, og Jagten begynder i Oktober, vil Mange paa en sørgelig Maade blive henviste til at udøve Hønsjagten i December Maaned, naar Sneen falder. Denne Sag er det, der er det mest ødelæggende af Alt for Agerhøns, idet det er den letteste. Enhver kan udøve den, uden at behøve at være Jæger, ja næsten uden at behøve at være Skytte. Man kan nærme sig Hønsene paa meget nært Hold, de ligge sammenkrøbne af Kulden i Sneen i hele Flokke, og jeg har desværre ikke een, men mange Gange været Vidne til eller bragt i Erfaring, at Folk gaa ud med deres Bøsse, knalde løs paa hele Flokken og paa eengang